

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

PRIMLJENO

31-03-2017

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Tini Šimović, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja bauMax Zagreb d.o.o. za trgovinu i usluge u stečaju, Zagreb, Škorpikova 11, OIB: 09126225915, koje zastupaju punomoćnici odvjetnici u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & partneri, Zagreb, Smičiklasova 18, protiv protivnika osiguranja INPROX Zagreb Sesvete d.o.o. za trgovinu i usluge, Zagreb, Poljička 5/V, OIB: 28449669517, kojeg zastupa punomoćnik Dalibor Valinčić, odvjetnik u Zagrebu, Ivana Lučića 2a, radi osiguranja, 28. ožujka 2017.

r i j e š i o j e

I./ Odbija se prijedlog predlagatelja osiguranja za određivanje privremene mjere osiguranja od 26. siječnja 2017. kao neosnovan.

II./ Odbija se kao neosnovan zahtjev predlagatelja osiguranja za naknadu troškova postupka osiguranja.

III./ Nalaže se predlagatelju osiguranja naknaditi protivniku osiguranja troškove postupka osiguranja u iznosu od 44.300,00 kn.

Obrazloženje

Predlagatelj osiguranja je 26. siječnja 2017. podnio prijedlog za izdavanje privremene mjere radi osiguranje novčane tražbine prema protivniku osiguranja, u iznosu od 3.543.183,15 kn, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, istaknute u protutužbenom zahtjevu povodom kojeg se postupak pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem P-219/2016 (parnica spojena radi zajedničkog raspravljanja s parnicom koja se vodi pod poslovnim brojem P-1998/15). Predlaže odrediti privremenu mjeru kojom će se naložiti Financijskoj agenciji da, protivniku osiguranja ili trećoj osobi po njegovom nalogu, uskrati isplatu novčanog iznosa za koji je mjera određena kao i da poduzima bilo kakve radnje radi naplate ovog iznosa te da se uskraćeni iznos deponira na poseban račun, a koja mjera ima trajati do pravomoćnog okončanja ovosudne parnice koja se vodi pod poslovnim brojem P-1998/15.

U prijedlogu ističe da je protivnik osiguranja raspolagao nekretninama koje je imao u svojem vlasništvu, pobliže određenima u prijedlogu, na način da je vlasništvo u zemljišnim knjigama prenio na društvo Tokić d.o.o. Tvrdi da protivnik osiguranja nakon ovako izvršenog raspolaganja svojom imovinom nema druge značajnije imovine. Osim toga tvrdi da se, obzirom je glavna djelatnost protivnika osiguranja upravo promet nekretninama, osnovano može zaključiti da protivnik osiguranja neće vršiti daljnje poslovanje obzirom je predmetne nekretnine, a posredstvom kojih je temeljnu djelatnost obavljao, prodao trećoj osobi. Uz navedeno ističe i da je osnivač protivnika osiguranja strana pravna osoba. Temeljem iznesenog smatra da je razvidno da postoji opasnost da će protivnik osiguranja, obzirom više ne vrši svoju osnovnu djelatnost, novčana sredstva koje posjeduje i koja je ostvario prodajom predmetnih nekretnina, isplatiti osnivaču, stranoj pravnoj osobi i da stoga predlagatelj osiguranja neće biti u mogućnosti namiriti svoju tražbinu osiguranje koje predlaže.

U odgovoru na prijedlog za određivanje privremene mjere protivnik osiguranja tvrdi da nisu ispunjene pretpostavke za određivanje predložene privremene mjere, jer da protivnik osiguranja svojim ponašanjem ne dovodi u opasnost mogućnost namirenja tražbine čije se osiguranje predlaže.

Ističe kako je njegova djelatnost poslovanje nekretninama, koje podrazumijeva, osim stjecanja i upravljanja i prodaju nekretnina te da se stoga, iz poduzetog raspolaganja na koje ukazuje predlagatelj, ne može izvoditi zaključak o prestanku protivnika osiguranja s poslovanjem. Tvrdi da raspolaganje nije poduzeto s namjerom ugrožavanja mogućnosti naplate predlagateljeve tražbine. Nadalje, ističe da je, nakon raspolaganja imovinom na koje predlagatelj ukazuje, temeljni kapital protivnika osiguranja povećan za nešto više od 10 milijuna kuna, uplatom izvršenom u gotovom novcu, da isti i dalje redovito posluje i uredno izvršava svoje obveze pa stoga da nema opasnosti nemogućnosti naplate predlagateljeve tražbine.

Ocijenivši sve priložene dokaze, ovaj je sud utvrdio da je prijedlog za određivanje privremene mjere neosnovan.

Prema odredbi čl. 344. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14 i 55/16 dalje: OZ) privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može se odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati.

Navedene pretpostavke moraju biti ostvarene kumulativno, odnosno predlagatelj mora učiniti vjerojatnim postojanje svoje tražbine i opasnost da će protivnik osiguranje ostvarenje tražbine spriječiti ili znatno otežati time što će svoju i imovinu otuđiti ili na drugi način njome raspolagati.

Iznimno, predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost iz citirane odredbe st.1. čl. 344. OZ-a, ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu. Nadalje, iznimka je predviđena i odredbom st.3. istog članka, jer se predmnijeva da opasnost postoji, dakle predlagatelj je ne mora dokazivati, ako bi se tražbina imala ostvariti u inozemstvu.

U konkretnom slučaju nema mjesta primjeni rečenih zakonskih iznimaka. Predlagatelj i ne tvrdi da bi određivanjem predložene mjere protivnik pretrpio samo neznatnu štetu. Nadalje, iako predlagatelj ukazuje da je osnivač protivnika osiguranja strana pravna osoba, iz njegovih navoda ne proizlazi da bi se predmetna tražbina imala ostvariti u inozemstvu, jer je protivnik osiguranja, iz čije se imovine tražbina ima namiriti, postojeći domaći pravni subjekt.

U odnosu na pretpostavku postojanja predlagateljeve tražbine, koju je dostatno učiniti vjerojatnom, valja uzeti u obzir predmete međusobnih zahtjeva stranaka istaknutih u parničnom postupku koji je u tijeku.

Parnični postupak koji se pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem P-1998/15 pokrenut je po tužbi od 31. srpnja 2015., ovdje protivnika osiguranja kao tužitelja, protiv ovdje predlagatelja osiguranja kao tuženika. Predmetnom tužbom, uređenom tijekom postupka, ovdje protivnik osiguranja predlaže utvrditi osnovanom njegovu tražbinu, koju je u stečajnom postupku koji se vodi nad ovdje predlagateljem osiguranja osporio njegov stečajni upravitelj, i to u iznosu od 15.749.242,53 kn, kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda. Tražbina se temelji na obvezi naknade štete kao posljedice prijevremenog raskida ugovora o zakupu, a za nastanak koje štete da je odgovoran ovdje predlagatelj osiguranja. Naime, ovdje protivnik osiguranja kao zakupodavac i ovdje predlagatelj osiguranja kao zakupnik da su imali sklopljen ugovor o zakupu nekretnina kojeg je zakupodavac prijevremeno raskinuo zbog razloga za koje odgovara zakupnik. Zakupnik je u međuvremenu vratio predmete zakupa zakupoprincipu te je stečajni upravitelj zakupnika djelomično priznao tražbinu koju je zakupodavac prijavio u stečajnom postupku, i to po osnovi naknade za korištenje predmeta zakupa u razdoblju od prestanka plaćanja zakupnine do povrata predmeta zakupa (u iznosu od 4.106.650,73 kn).

U odgovoru na tužbu ovdje predlagatelj osiguranja osporio je osnovanost ovako istaknutog tužbenog zahtjeva. Tvrdi, u bitnome, da zakupodavac nije imao valjanih razloga za raskid predmetnog ugovora o zakupu i da stoga ne postoji odgovornost zakupoprincipa za naknadu štete koja bi nastala zbog prijevremenog raskida ugovora, kako to zakupodavac tvrdi. Osim toga, smatra kako predmetni ugovor o zakupu ne predviđa obvezu zakupnika na naknadu štete zakupodavcu za slučaj prijevremenog raskida. Nadalje, spori i visinu postavljenog zahtjeva za naknadu štete.

Ističe da je zakupnik zakupodavcu, u skladu s obvezama preuzetim predmetnim ugovorom o zakupu, uplatio u svrhu osiguranja polog u iznosu od 7.649.833,87 kn te da je zakupodavac ovaj iznos dužan vratiti, obzirom je ugovor prestao. S ovim potraživanjem zakupnika prema zakupodavcu izvršen je prijeboj potraživanja zakupodavca prema zakupniku, a po osnovi njegove tražbine priznate u stečajnom postupku po osnovi naknade za korištenje predmeta zakupa, u iznosu od 4.106.650,73 kn. Stoga, protutužbom, podnesenom 14. siječnja 2016., traži povrat preostalog dijela pologa, u iznosu od 3.543.183,13 kn, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od primljene uplate.

U odgovoru na protutužbu ovdje protivnik osiguranja ističe kako zahtjev za povrat preostalog dijela pologa nije osnovan. Prije svega, smatra da se, do okončanja parnice o zahtjevu za naknadu štete zbog prijevremenog raskida, nisu ispunili uvjeti predviđeni predmetnim ugovorom o zakupu za povrat pologa, jer da zakupnik nije podmirio svoje obveze iz predmetnog ugovora i zakupu, odnosno nije naknadio štetu koju je prouzročio zakupniku. Osim toga, obzirom je zakupodavac prilikom prijave svoje tražbine u stečajnom postupku, a po osnovi naknade štete za koju smatra da ju je dužan naknaditi zakupnik, izjavio prijeboj

međusobnih tražbina, smatra da osnovanost protutužbenog zahtjeva za povrat pologa ovisi o osnovanost tužbenog zahtjeva radi naknade štete.

U parnici koja se pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem P-1998/15 doneseno je procesno rješenje o razdvajanju postupka u odnosu na protutužbu, koja je parnica razdvojena i vodi se pod poslovnim brojem P-219/16, te je daljnjim procesnim rješenjem određeno spajanje potonje parnice na parnicu koja se vodi pod poslovnim brojem P-1998/15, radi zajedničkog raspravljanja. Do podnošenja predmetnog prijedloga za osiguranje raspravljanje u navedenim parnicama došlo je do faze u kojoj je zaključen prethodni postupak. Ročište za glavnu raspravu, određeno za 4. srpnja 2016., a na kojem su trebali biti saslušani svjedoci predloženi radi utvrđivanja okolnosti vezanih uz osnovanost istaknutog tužbenog zahtjeva, dakle zahtjeva radi utvrđenja osnovanom osporene tražbine radi naknade štete, odgođeno je na prijedlog ovdje protivnika osiguranja.

Ocjenjujući vjerojatnost postojanja tražbine čije se osiguranje predlaže, a imajući prethodno izneseno u vidu, sud polazi od odlučnih činjenica koje među strankama u ovim postupcima nisu sporne.

Naime, nije sporno da su ovdje predlagatelj osiguranja, kao zakupnik i ovdje protivnik osiguranja kao zakupodavac sklopili ugovor o zakupu od 17. prosinca 2009., koji je ugovor u međuvremenu prestao te je predmet zakupa vraćen zakupodavcu. Nije sporno da je, sukladno obvezi preuzetoj predmetnim ugovorom (čl. 10. Ugovora o zakupu od 17. prosinca 2009.), zakupnik platio zakupodavcu polog u iznosu od 7.649.833,87 kn, koji iznos služi kao osiguranje za sve zahtjeve iz ugovora, uključujući i naknadu štete, a koji je polog zakupodavac bio dužan vratiti zakupniku u roku od osam tjedana nakon povrata predmeta zakupa i podmirenja svih potraživanja iz ugovora. Nije sporno da je izvršen prijeboj međusobnih potraživanja na način da je potraživanje zakupnika prema zakupodavcu s osnova povrata ovog pologa prebijeno s potraživanjem zakupodavca prema zakupniku s osnova njegove tražbine priznate u stečajnom postupku po osnovi naknade za korištenje predmeta zakupa, u iznosu od 4.106.650,73 kn. Nadalje, nije sporno da preostali dio pologa, u iznosu od 3.543.183,15 kn, povrat kojeg je predmet protutužbenog zahtjeva i tražbina čije se osiguranje predlaže, zakupodavac nije vratio zakupniku.

Sporno je postoji li obveza povrata ovog iznosa obzirom na isticanje zakupodavčevog potraživanja po osnovi naknade štete zbog skrivljenog raskida predmetnog ugovora o zakupu i prijeboja međusobnih potraživanja. Dakle, među strankama je sporna osnovanost tražbine čije se osiguranje predlaže.

Imajući u da je zakupodavčevo potraživanje prema zakupniku, prijavljeno u stečajnom postupku po osnovi naknade štete proizašle iz predmetnog ugovora o zakupu, stečajni upravitelj osporio, te je zakupodavac pokrenuo parnicu radi utvrđenja osnovanom ove osporene tražbine, koja parnica je tek u početnom stadiju raspravljanja i tek predstoji izvođenje dokaza o osnovanosti i visini ovog potraživanja radi naknade štete ocjena je ovog suda da je, u ovoj fazi raspravljanja o međusobno istaknutim zahtjevima stranaka, predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine istaknute u protutužbi, osiguranje koje se predlaže. Naime, nedvojbeno je da je predlagatelj osiguranja kao zakupodavac uplatio predmetni iznos kao polog radi osiguranja, dok je sporno njegovo pravo na povrat tako uplaćenog iznosa, koje pravo ovisi o uspjehu protivnika osiguranja da kao zakupoprimalac dokaže postojanje svoje tražbine stavljene u prijeboj, po osnovi naknade štete zbog raskida ugovora. Stoga je utvrđeno da je predlagatelj osiguranja, u smislu dokazivanja pretpostavki za

određivanje predložene privremene mjere iz citirane odredbe čl. 344. st.1. OZ-a, učinio vjerojatnom postojanje svoje tražbine osiguranje koje predlaže.

Međutim, ocjena je ovog suda da predlagatelj osiguranja nije dokazao postojanje druge kumulativne pretpostavke iz citirane zakonske odredbe čl. 344. st.1. OZ-a, odnosno postojanje opasnosti da će protivnik osiguranje ostvarenje tražbine spriječiti ili znatno otežati time što će svoju i imovinu otuđiti ili na drugi način njome raspolagati.

Među strankama nije sporno da je protivnik osiguranja raspolagao nekretninama, kako to predlagatelj tvrdi u svojem prijedlogu. Uvidom u zemljišnu knjigu koja se vodi za katastarsku općinu Sesvete Novo kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu – Zemljišnoknjižni odjel Sesvete, putem interneta, utvrđeno je da je predmetno raspolaganje poduzeto na temelju ugovora o kupoprodaji od 6. srpnja 2015., po osnovi kojeg je stjecatelj predmetnih nekretnina predbilježio svoje vlasništvo upisom provedenim istog dana (pod poslovnim brojem Z-2349/15), dok je predbilježbu opravdao upisom provedenim 3. kolovoza 2015. (pod poslovnim brojem Z-2659/15).

Predlagatelj osiguranja ne tvrdi da se prije podnošenja protutužbe obratio protivniku osiguranja radi ispunjenja tražbine. Nadalje, imajući u vidu da je protutužbu, u kojoj prema protivniku osiguranja ističe potraživanje osiguranje kojeg predlaže, predlagatelj osiguranja podnio 12. siječnja 2016., dakle više od godinu dana nakon što je protivnik osiguranja raspolagao svojom imovinom na prethodno opisani način, ne proizlazi da bi takvo raspolaganje imalo za cilj otežati ili onemogućiti naplatu tražbine predlagatelja osiguranja. Osim navedenog, sama činjenica da je protivnik osiguranja na opisani način otuđio dijelove svoje imovine ne znači da će podmiirenje eventualne tražbine predlagatelja osiguranja biti onemogućeno ili znatno otežano. Predlagatelj osiguranja nije iznio činjenice niti predložio dokaze kojima bi potkrijepio tvrdnju da protivnik osiguranja nema druge imovine, izuzev one na kojoj se osiguranje predlaže, pa stoga nije učinio vjerojatnim da bi ostvarenje njegove tražbine bilo onemogućeno ili znatno otežano u slučaju raspolaganja sa sredstvima koje protivnik osiguranja ima na računima.

Navode predlagatelja da protivnik osiguranja više neće vršiti poslovanje i da će novčana sredstva koja posjeduje, a koja je ostvario predmetnom prodajom nekretnina, isplatiti osnivaču, stranoj pravnoj osobi, sud je ocijenio neosnovanima. Predlagatelj nije iznio činjenice niti predložio dokaze kojima potkrijepio ove svoje navode. Iz upisa provedenih u sudskom registru, koji se kod ovog suda vodi za protivnika osiguranja, razvidno je da je, pod poslovnim brojem Tt-16/27865-3 od 6. rujna 2016., proveden upis rješenja o povećanju temeljnog kapitala sa iznosa od 100.000,00 kn, za iznos od 10.136.400,00 kn, na iznos od 10.236.400,00 kn i to uplatom u novcu povećanog uloga za postojeći poslovni udjel jedinog člana društva.

Obzirom je ovo povećanje temeljnog kapitala uslijedilo više od godinu dana nakon što je protivnik osiguranja raspolagao svojom imovinom, na što ukazuje predlagatelj, ali i na visinu sredstava za koji je temeljni kapital povećan, ne proizlazi logičnim zaključak da protivnik osiguranja prestaje s poslovanjem.

Navodi predlagatelj da je osnivač protivnika osiguranja strana pravna osoba nisu odlučni jer ova činjenica, sama po sebi, nije u uzročnoj vezi s otežanjem mogućnosti naplate, a predlagatelj nije dokazao svoje tvrdnje da bi se osnivaču isplaćivala novčana sredstva protivnika osiguranja.

Valja ukazati, a obzirom na sadržaj privremene mjere određivanje koje se predlaže, da bi se, u situaciji da su ispunjenje zakonske pretpostavke za određivanje mjere, svrha osiguranja ostvarila nalogom bankama, putem Financijske agencije (a sukladno odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima), za uskratu isplate novčanog iznosa za koji se mjera određuje. Dakle, svrha osiguranja bi se ostvarila određivanjem mjere propisane odredbom čl. 345. st.1. točka 5. OZ-a, jer se provedbom takve mjere vrši zapljena sredstava po računima protivnika osiguranja za iznos za koji je mjera određena i tako se zaplijenjena sredstva mogu koristiti isključivo za namirenje osigurane tražbine. Stoga je suvišno i neosnovano predlagati i uskratu poduzimanja bilo kakve druge radnje, odnosno deponiranje uskraćenog iznosa na poseban račun.

Slijedom svega navedenog, utvrđeno je da predlagatelj nije dokazao da bi, bez određivanja predložene mjere ostvarenje njegove tražbine, koju jest učio vjerojatnom, bilo spriječeno ili znatno otežano zbog ugrožavajućeg postupanja protivnika osiguranja, pa je prijedlog za osiguranje sud odbio kao neosnovan.

Predlagatelju osiguranja, obzirom s prijedlogom za osiguranje nije uspio, ne pripada pravo na naknadu troškova, sukladno odredbi čl. 14. st.4. OZ-a pa je njegov zahtjev za naknadu troškova, nastalih u vezi s podnošenjem prijedloga za osiguranje, valjalo odbiti kao neosnovan.

Protivniku osiguranja je, primjenom odredbe čl. 14. st. 5. OZ-a, prema vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/2014, 118/2014 i 107/15, dalje Tarifa), priznat trošak za sastav odgovora na prijedlog za osiguranje, iznosu od 35.440,00 kn (Tbr. 11/1 Tarife), što uvećano za PDV od 25% iznosi 44.300,00 kn, naknada kojeg je naložena predlagatelju osiguranja.

U Zagrebu, 28. ožujka 2017.

Sutkinja:
Tina Šimović, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku 8 dana od primitka prijepisa rješenja. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, pisano, putem ovog suda, u tri primjerka.

za točnost otpavka ovlaštenu službenik
Marija Lukić